

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott,

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § alapján

TÉLAJSTROMSZÁM	
SZERZŐDÉSRE	
Fizetés / Gyűjtőcédába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -06- 02
ALDÁNY:	1. IV. bon/zh
MELLÉKLET:	3 KÖZTÜK
TÉLAJSTROMSZÁM:	26157/09
NYOMTATÁSI	

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Kúria Gfv.VII.30.164/2014/3. számú ítéletét, valamint a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.22.082/2012/8. számú jogerős ítéletét, valamint a Fővárosi Törvényszék 2.P.26.457/2009/24. számú ítéletét semmisítse meg az alábbi indokok alapján.

1. A tényállás leírása

2008. november 7. napján a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Felügyelet) 10 forgalmazási napra felfüggesztette az ingatlanalapok, valamint az ingatlanalapokba befektető alapok folyamatos forgalmazását, egyúttal felhívta az alapkezelőket az alapok kezelési szabályzatának a Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdésének figyelembevételével történő módosítására.

A felfüggesztés időszaka alatt a perekben I. rendű alperes mint a II. rendű alperes alapkezelője módosította II. rendű alperes Kezelési Szabályzatát, melyet a Felügyelet 2008. november 21. napján hagyott jóvá. A módosítás – többek között – a befektetési jegyek visszaváltásának szabályait érintette, és a korábban hatályos T napos elszámolásról áttért T+90 forgalmazási napos eljárásra.

A felfüggesztés követő első forgalmazási nap, amikor felperesek visszaváltási megbízásokat adhattak, 2008. november 24. napja volt, amikor már az új, 90 forgalmazási napos visszaváltási szabály volt hatályban, azaz felperesek ezen a napon megadott visszaváltási megbízását I. rendű alperes a II. rendű alperes vagyonának terhére 2009. április 6. napján teljesítette. A két időpont közötti 14,9 % árfolyamvesztés miatt felpereseket jelentős vagyoni kár érte, amely tehát a Kezelési Szabályzat fent említett módosítása miatt következett be.

Felperesek a per során következetesen állították és be is bizonyították, hogy a Kezelési Szabályzat módosítása nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, sérti a Tpt 247. § (5) bekezdését, amely szerint:

Ha a befektetési alapba befektető alap az eszközeinek több mint huszonöt százalékát ugyanazon alapba fekteti, választhatja azt, hogy a forgalmazási

IN

Ha a befektetési alapba befektető alap az eszközeinek több mint huszonöt százalékát ugyanazon alapba fekteti, választhatja azt, hogy a forgalmazási szabályai egyezzenek meg a portfóliójában több, mint huszonöt százalékot képviselő alap forgalmazási szabályaival, amely esetben a visszaváltási megbízások felvétele és az elszámolás értéknapja közti időköz harmincegy napot meghaladó időtartam is lehet.

Felperesek minden kétséget kizáró módon bebizonyították, hogy sem a Kezelési Szabályzat jóváhagyásának és kihirdetésének napján, sem pedig a visszaváltási megbízások megadásának a napján nem állt fent a fenti bekezdésben előírt 25 %-os feltétel, így alpereseknek nem lett volna joguk egyetlen mögöttes alap forgalmazási szabályainak az átvételére sem, és így a 90 forgalmazási napos visszaváltási megbízás alkalmazására sem.

A Kúria azonban úgy ítélte meg, hogy

Ezt [a jogszerűtlenséget] az adott ügyben irányadó szabályozás egyértelmű rendelkezésének a hiányában akkor lehetett volna kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani, ha a felperesek hosszabb időtartam tekintetében is igazolták volna, hogy a Tpt. 247. § (5) bekezdésében meghatározott feltétel nem állt fenn, így visszaélészerűen tért át az I. r. alperes a T+90 napos elszámolási időköz alkalmazására.

2. Az alkotmányjogi panasz alapja

- a) A Kúria ítéletének hivatkozott része sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt **jogbiztonság követelményét**, mivel az egyértelműen jelen idejű feltételekhez („befekteti”, „választhatja”) kötött feltételt kiterjeszti egy, a jogszabályban és az ítéletben sem meghatározott „hosszabb időtartamra”. A jogszabályban meghatározott „választás” kifejezés egy egyszeri aktus ezért nyilvánvalóan egy adott időponthoz kötött. A jogszabály valóban nem határoz meg konkrét időpontot, de a konkrét esetben két releváns időpont merülhet fel: a Kezelési Szabályzat módosításának és/vagy a visszaváltási megbízás időpontja, mely időpontokra felperesek igazukat alátámasztó bizonyítékokat mutattak be.

A vitatott jogszabály „hosszabb időtartamra” való kitejesztése semmilyen más jogszabályból nem következik, és felveti a kérdést, hogy ki és hogyan határozhatná meg ezt a hosszabb időtartamot. **A jogbiztonság követelményét súlyosan veszélyezteti az az ítélkezési gyakorlat, amely a jogszabályban nem megfogalmazott és abból sehogyan sem levezethető – ráadásul konkrétumokat nélkülöző („hosszabb időtartam”) – szabályokat alkot, mert így a bíróság maga is jogalkotóvá lép elő.**

Hovatovább, a jogszabály ilyen kiterjesztő értelmezése egy feloldhatatlan logikai

ellentmondáshoz vezetne: egy szerződés (a Kezelési Szabályzat) megváltoztatásának és alkalmazásának jogszerűsége csak egy jövőben esetlegesen bekövetkezendő tényállástól függően lenne megállapítható.

- b) A Kúria ítélete sérti továbbá a az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított **tisztességes eljárás elvét, pártatlan bírói eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való jogot**. A Pp. 3. § (3) bekezdése alapján „*A bíróság köteles [...] a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.*”

A **tisztességes eljárás elve** szerint a bíróságnak a vitatott jogszabály többértelműségéről alkotott álláspontját a per során a felek tudomására kellett volna hozni, és felhívni a felperesek figyelmét arra a tényre, hogy emiatt az elsőfokú eljárásban benyújtott bizonyítékok a jogszerűtlenséget „kétséget kizáró bizonyossággal” nem támasztják alá, és lehetőséget adni arra, hogy „hosszabb időtartamra” is bizonyítsák állításukat.

Ilyen bizonyítási teher azonban sem az első-, sem a másodfokú eljáráson, sem pedig a Kúria tárgyalásán nem merült fel, a per során ez az érvelés és álláspont először a Kúria ítéletében jelent meg.

Felperesek már elsőfokon is jóhiszeműen és körültekintően, valemennyi vitatott esemény (szerződésmódosítás, hatályba lépés, alkalmazás) időpontját felölelő néhány napos (2008. november 20-24.) intervallumra bizonyították a Tpt. 247. § (5) bekezdésben foglalt feltétel nem-teljesülését. Mivel a bizonyítandó tények felperesek rendelkezésére nem állnak, a vitatott időszakra vonatkozó adatokat már az elsőfokú bíróság is – a felperesek indítványára – a Felügyeletől kérte be.

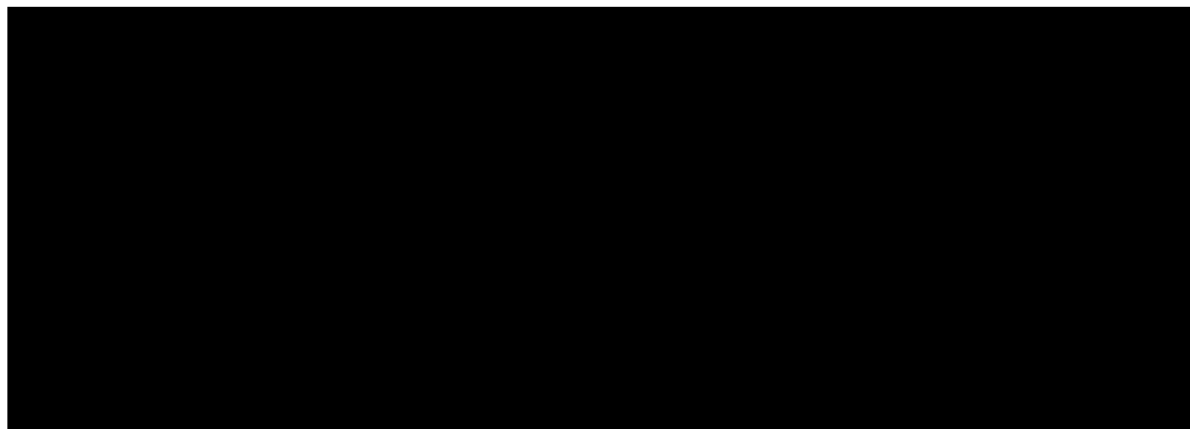
Álláspontunk szerint a tisztességes eljárás elve alapján, a bíróságnak tájékoztatnia kellett volna a feleket a „hosszabb időszakra” vonatkozó bizonyítási teherről, lehetőséget adva felpereseknek újabb bizonyítási indítvány tételére vagy pedig maga a bíróság is elrendelhetette volna a Felügyeletől a további adatszolgáltatást. Azáltal, hogy a „hosszabb időtartamra” vonatkozó bizonyítási teherről először a Kúria ítéletéből (annak is csak az írásbeli változatából) értesültek a felperesek, a bíróság megsértette nem csak a tisztességes eljáráshoz való jogukat, hanem a **jogorvoslathoz való jogukat is**.

A Kúria ítélete sérti továbbá a **pártatlan eljáráshoz való jogot** is, mivel az ítélet szerint nem egyértelmű jogszabályt súlyosan egyoldalúan, a felperesek számára teljes mértékben hátrányosan, és alperesek számára pedig teljes mértékben kedvező módon értelmezte. Feltéve, de meg nem engedve, hogy a jogszabály valóban nem egyértelmű, a pártatlan eljárásnak akkor felelt volna meg a bíróság, ha a nem egyértelmű jogszabály létezésétől teljesen mértékben eltekint és a többi vonatkozó jogszabály (Tpt. 247. § (3)-(4) bekezdések illetve Tpt 290. § (1) p) pont) alapján hozza meg ítéletét.

- c) Az ítélet sérti továbbá az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított **tulajdonhoz való jogot** is, mivel a fentiekben kifejtettek szerint, alkotmányos alapelveket sértve, közvetlen és egyértelmű jogszabályi felhatalmazások hiányában hagyta jóvá alperesek azon magatartását, amely felperesek jogos tulajdonukhoz való hozzáféréseinek T+90 forgalmazási napos korlátozását és ebből közvetlenül következően tulajdonuk jelentős értékvesztését eredményezte.

Budapest, 2015. május 29.

Tisztelettel,

Mellékletek:

1. sz. melléklet: A Kúria Gfv.VII.30.164/2014/3. számú ítélete
2. sz. melléklet: A Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.22.082/2012/8. számú ítélete
3. sz. melléklet: A Fővárosi Törvényszék 2.P.26.457/2009/24. számú ítélete